

De informatiecampagne dierlijk vet is een initiatief van het Productschap Margarine, Vetten en Oliën en de Vereniging Verwerkers Slachtbijproducten. Kijk voor meer informatie op www.dierlijkvet.nl.

Informatiecampagne Dierlijk Vet

Postbus 3095, 2280 GB Rijswijk, Tel. 070 319 51 16, fax 070 319 51 96
www.dierlijkvet.nl, info@dierlijkvet.nl

Dierlijk vet, de natuurlijke basis voor vele producten

Dierlijk vet komt van slachterijen die koeien, varkens en pluimvee en andere boerderijdieren slachten. De bijproducten leveren dierlijke vetten op die als basis dienen voor een breed scala aan producten, van voedingsmiddelen tot industriële grondstoffen.

'Dierlijk vet' is een veelzijdig product. Het vet dat aan en in het vlees zit, wordt voor een deel samen met het vlees verkocht. Vetten die niet met het vlees worden verkocht en vetten die elders in het dier zitten, worden uitgesmolten en leveren gesmolten vetten en eiwitten op. Deze tweede groep zgn. rauwe vetten vormen de grondstof voor wat in Nederland en andere EU-landen de dierlijk-vetsector wordt genoemd. Koe, varken en kip zijn in Nederland de belangrijkste leveranciers van dierlijk vet.

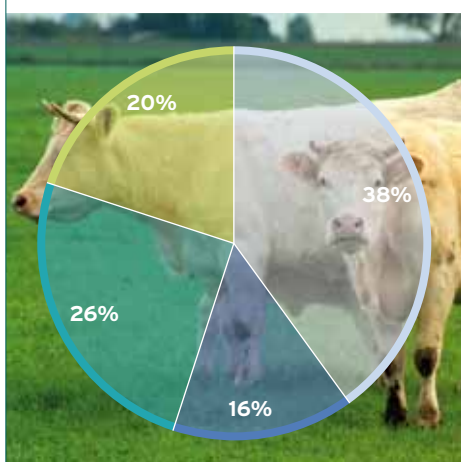
Dierlijk-vetbedrijven halen hun grondstoffen op bij de slachterijen. Slachterijen proberen vlees en bijproducten een zo hoog mogelijke toegevoegde waarde te geven. Daarom krijgt elk deel van het dier een nuttige toepassing. Het vlees komt op ons bord. De organen en het vet gaan, afhankelijk van de vraag en de geschiktheid, naar de levensmid-

delen- of naar de petfoodindustrie. Botten leveren grondstoffen voor de gelatineproductie, huiden liggen aan de basis van gelatine en leerproducten en van varkensharen worden borstels gemaakt.

De vetten van goedgekeurde dieren worden na uitsmelting afhankelijk van de toepassing al dan niet geraffineerd. Vervolgens worden zij in of bij de productie van levensmiddelen of diervoeders toegepast. Daarnaast gaan ze naar de oleochemie als grondstof voor technische producten. Als dieren niet worden goedgekeurd voor menselijke consumptie, worden de vetten apart verwerkt en uiteindelijk in de energiesector als brandstof ingezet bij het opwekken van warmte en elektriciteit.

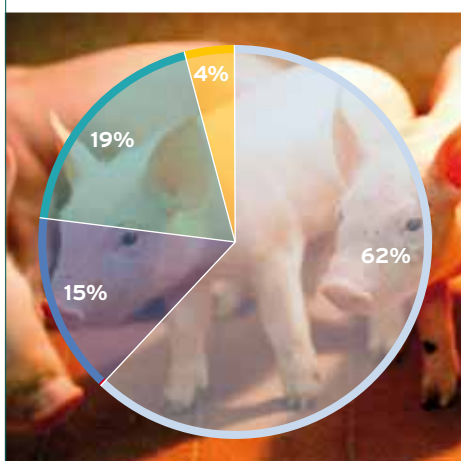

Figuur 1 Producten van de koe

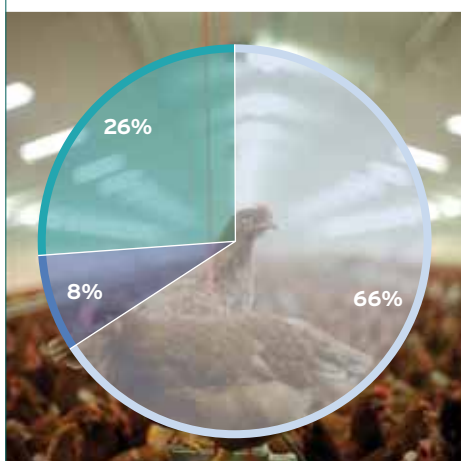
Een koe weegt gemiddeld 550 kilogram. Bijna veertig procent daarvan is bestemd voor vlees of vleesproducten; zestien procent is na bewerking geschikt voor menselijke consumptie; ongeveer een kwart bestaat uit vleesbijproducten die na verwerking geschikt zijn voor diervoeders dan wel oleochemie, de overige twintig procent is bestemd voor energieopwekking.

Figuur 2 Producten van het varken

Een varken weegt gemiddeld 110 kilogram. Hiervan is ongeveer 62 procent direct eetbaar als vlees of vleesproduct; de overige 38 procent wordt tot de zogenoemde slachtbijproducten gerekend. Vijftien procent bestaat uit vet dat geschikt is voor menselijke consumptie. Bijna twintig procent bestaat uit vetten en eiwitten die bruikbaar zijn in diervoeder. Tot slot is bijna vier procent van het varken bruikbaar als grondstof voor de oleochemische industrie.

Figuur 3 Producten van de kip

Een kip weegt gemiddeld twee kilogram. Alle delen zijn in principe geschikt voor toepassing in voedsel- of diervoeder. Tweederde bestaat uit vlees en vleesproducten; acht procent gaat als dierlijk vet naar de levensmiddelenindustrie en ongeveer een kwart is geschikt voor toepassing in diervoeder.

- Direct consumeerbaar (m.n. vlees)
- Dierlijk vet geschikt voor humane consumptie
- Vleesbijproducten geschikt voor diervoeder
- Vleesbijproducten geschikt voor oleochemie
- Vleesbijproducten geschikt voor energieopwekking